

at gøre os personlig Anstrengelse. Ogsaa af den Grund tror jeg, det er nødvendigt, at man nu gaar til en Revision af Arbejdsløshedsunderstøttelsesloven, der eventuelt kan føre til en Afskaffelse af den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelse. Nu er der maaske dem, der mener, at efter saa vanskelige Arbejdsforhold, som vi har haft i de 3 sidste Aar, er det en umulig Opgave at lægge over paa Kasserne, at de skulde kunne klare det Spørgsmaal ved egen Hjælp og ved Stats- og Kommunehjælp. Det er maaske en almindelig Opfattelse; men det tror jeg slet ikke er Tilfældet. Jeg kan, uden at nævne Navne paa bestemte Arbejdsløsheds-kasser, oplyse, at der i Øjeblikket er adskillige Arbejdsløsheds-kasser, der ligger med en meget stor Kassebeholdning og samtidig staar overfor det Forhold, at selv om de skal udrede den samme Understøttelse som i 1922—23, kan de ogsaa paa det Grundlag forøge deres Kassebeholdning med flere Hundrede Tusinde Kroner. Der kan i saa Henseende oplyses meget interessante Forhold fra adskillige Arbejdsløsheds-kasser. Jeg tror, at Arbejdsløsheds-kasserne i Virkeligheden er saaledes stillede med det Stats- og Kommune tilskud, de har i Øjeblikket, at dei nogen Grad kunde udvide den forsikringsmæssige Hjælp, hvis der kom en vanskelig Periode.

Det er interessant at se, at da Socialdemokratiets Ordfører talte om det Forhold, krævede han paa Partiets Vegne, at hvis man ikke kunde hjælpe som forhen mod den ekstraordinære Arbejdsløshed, maatte man ad andre Veje og ved andre Midler hjælpe mod Arbejdsløsheden, og han henviste i saa Henseende til en stærkere Jordudstykning. Det var interessant at lægge Mærke til, at han fuldstændig glemte det gamle Krav om Hjælp til Industrien, Importregulering som Hjælp mod Arbejdsløsheden. Det hørte man slet ikke noget om. Heller ikke fra de Radikales Ordfører, det ærede Medlem Hr. Rode, hørte man noget som helst om Importreguleringens Nødvendighed, og det er dog egentlig mærkeligt, naar man ved, at et saa anset Medlem af det radikale Parti som det ærede Medlem Hr. P. Munch har brugt Sommerens Møder til Gang paa Gang at kræve fortsat Importregulering og føre et Forsvar for Importreguleringens Nødvendighed. Men paa den anden Side kan man meget godt forstaa det, for efter de Oplysninger, som nu er fremkommet om Arbejdsløshedsforholdene, maa man jo indrømme, at der ikke længere er det samme Grundlag for Kravet om Importregulering, som der

var i Fjor. Se f. Eks. paa Skotøjsindustrien. Den staar i Øjeblikket med den mindste Arbejdsløshed, den har staaet med siden 1920. Den har mindre Arbejdsløshed nu, end den havde, den Gang vi havde Importregulering eller Krisetold eller nogen som helst andre Foranstaltninger. Og det samme er i nogen Grad Tilfældet med Tobaksindustrien. Forholdet er det, at der indenfor disse Industrier slet ikke er noget Grundlag for at kræve Statsforanstaltninger, og det er egentlig Forklaringen paa, at disse Krav ikke kan blive ved at komme igen; thi naar Socialdemokratiet to Gange har fremsat Forslag om Importregulering, var der vel ingen, der ventede andet, end at Forslaget vilde blive fremsat for tredje Gang, naar vi kom herind. Det er nu ikke blevet Tilfældet, og jeg tvivler paa, at det bliver Tilfældet. Men nu talte, som sagt, det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen paa Socialdemokratiets Vegne om den Foranstaltning, der skulde bestaa i en stærkere Jordudstykning, og jeg maa maaske derfor med nogle faa Tal oplyse, hvordan Jordudstykingen har set ud det sidste Aars Tid.

Der blev i Finansaaret 1922—23 i Henhold til Lovene af 4. Oktober 1919, altsaa Loven om Lensjord og Loven om Præstegaardsjord, oprettet 680 selvstændige Brug, og der blev desuden oprettet 255 Tillægsparceller. Desuden blev der i Henhold til Jordlovene af 1917, som de er revideret i 1921, i alt givet 857 nye Laan. Det vil med andre Ord sige, naar vi lægger det sammen, at der i Finansaaret 1922—23 er oprettet ca. 1 800 nye Landbrug. Nu regner jeg ganske vist de 255 Tillægsparceller med, men de er ogsaa i mange Tilfælde af den Beskaffenhed, at de forandrer et helt eller delvis jordløst Hus til at være et virkelig selvstændigt Landbrug, saa det bliver i alt Fald 1 700—1 800 nye Brug, der er oprettet. Nu vil man fra Socialdemokratiets Side maaske sige, at det er fuldkommen utilstrækkeligt, men ser man hen til den Efterspørgsel, der er, er Forholdet i Virkeligheden det, at det er fuldt tilstrækkeligt.

Naar man paastaar, at det er utilstrækkeligt, henviser man til den stærke Vandrang, man paastaar, der skal være fra Landet til Byerne. Det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen sagde jo, at der aarlig gik 20 000 fra Landet ind til Byerne. Det er meget rigtigt, at vi fra 1914 til 1920 saa en meget stærk Vandrang fra Landet til Byerne. Men naar man ser paa denne Vandrang, og hvad den betyder socialt, saa skal man ogsaa i nogen Grad forstaa, hvad Aarsagerne er, og Aarsagerne var netop af en